

190126

Förtroende för Vittnesbörden

Jag känner till er fara. Om ni förlorar förtroendet för Vittnesbörden kommer ni att driva bort från Bibelns sanning. Jag har varit rädd för att många skulle inta en ifrågasättande, tvivlande ståndpunkt, och i min nöd för era själar ville jag varna er. Hur många vill lyda varningen? Med den syn ni nu har på Vittnesbörden, om ett vittnesbörd skulle ges som korsar era planer och korrigerar era felsteg, skulle ni då känna er fullt fria att antingen acceptera eller förkasta någon del av helheten? Det ni minst av allt är benägna att ta emot, är just den del som ni bäst behöver. Gud och Satan samarbetar aldrig. Vittnesbörden bär antingen Guds sigill eller Satans. Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett dåligt träd bära god frukt. På deras frukt ska ni känna igen dem. Gud har talat. Vem har darrat inför hans budskap? – Vittnesbörd för församlingen, band 5, sid. 98

Som arbetare tillsammans med Gud behöver vi mera innerlig fromhet och mindre självupphöjelse. Ju mera det egna jaget upphöjs, desto svagare blir tron på Guds Andes vittnesbörd. De som är närmast förenade med Gud är de som känner igen Guds röst när han talar till dem. De som är andligt sinnade, urskiljer de andliga ting. Sådana människor kommer att känna sig tacksamma för att Gud har påpekat deras felsteg, medan de som förtröstar helt på sig själva kommer att se mindre och mindre av Gud i hans Andes vittnesbörd. – Vittnesbörd för församlingen, band 5, sid. 134

Översättning: Effata.se